

Bud' v světě, dokud tě tam nechávám, poutníkem, podruhem, příchozím a hostem, u mne pak zde domácím mým.

Jan Amos Komenský (Comenius): Labyrint světa a ráj srdce, 1623

Vážení spoluobčané,
všichni, jejichž životů se dotklo neštěstí,
i Vy, kteří třeba náhodně půjdete kolem,

dovolujeme si Vás pozvat **8. listopadu 2008 ve 12 hodin** do sálu Městského úřadu ve Studénce k rozpravě

Zásah shůry: co člověk na to?

Rozprava se koná v rámci vzpomínkového řetězce *Spojení osudem: ani v neštěstí nejsme sami*.

Žijeme v bezpečné zemi a málokdy si připouštíme, že i náš svět je plný hrozeb. První pomoc se mnozí učíme s nadějí, že ji nebudeme muset použít. Někteří s rizikem počítají: stanou se zdravotnickými záchranáři, hasiči, policisty, vpustí ohrožení do svých všedních dnů. Připravují se na něj. Mají cvičení. Něco se ale nacvičit nedá.

V pátek 8. 8. 2008 v 10.34 najel mezinárodní vlak EC 108 Comenius do mostu, který těsně předtím spadl na trať.

- Strojvůdce si povšiml zhroupení mostu, použil rychlobrzdu a ve vteřinách, které zbývaly, snížil rychlost ze 133 km na 90 km v hodině.
- Zdravotní sestra, která vlakem cestovala z lázní, začala přes vlastní otřes účelně pomáhat druhým.
- Spolužáci mladého muže, který při neštěstí přišel o obě nohy, podpořili pro něj uspořádáním benefičního koncertu nutné bezbariérové úpravy.

Při nehodě nebo v jejím důsledku zemřelo osm většinou mladých lidí z Čech, Polska a Ukrajiny. Sedm desítek lidí bylo zraněno.

Můžeme přemýšlet o osudových osmičkách a osudném zpoždění (kdyby vlak neměl zpoždění, spadl by most zhruba deset minut po jeho průjezdu), o shodě náhod (vlak byl posílen kvůli cestě lidí na koncert Iron Maiden).

Vždy znovu dojdeme ke stejnému: stalo se, a pro mnoho lidí už navždy: přišli o blízké, přišli o zdraví.

Otázka *Co může každý z nás dělat, když do jeho života nebo do života druhých zasáhne nepřízeň osudu?* zůstává a znepokojuje.

Proto se chceme sejít: abychom podpořili odvahu společně nepřízni osudu čelit a připravenost angažovat se pro druhé; abychom upevnili naději, že má smysl něco dělat a že i ztráty mohou časem dávat smysl; abychom se spolu setkali.

Kontakty:

PhDr. Bohumila Baštecká, moderátorka rozpravy: +420 776 027 468

Mgr. Martin Jáníš, koordinátor, Psychosociální intervenční tým: +420 732 651 981

Mgr. Petra Dásková, vedoucí Krizového centra Ostrava: +420 596 110 882